

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Μτθ ιε, '21-28)
18 Φεβρουαρίου 2024

Ο εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος μᾶς διηγήθηκε σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὴν μία καὶ μοναδική περίπτωση κατὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς στὸ διάστημα τῶν τριῶν ἐτῶν τῆς δημοσίας δράσεώς Του ἐξῆλθε τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος Του καὶ βρέθηκε στὴν περιοχή τοῦ νοτίου Λιβάνου. Δὲν ἦταν ὁ σκοπὸς Του ἐκείνη τὴν στιγμή νὰ διδάξει τὴν ἀληθινὴ πίστη στοὺς εἰδωλολάτρες κατοίκους τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Τὸ σχέδιό Του ἦταν ἡ διδασκαλία Του νὰ κηρυχθεῖ πρώτα στὴν Παλαιστίνη, τόσο ἀπὸ τὸ δικό Του στόμα ὅσο καὶ ἀπ' τοὺς δώδεκα μαθητὲς Του. Στὴν συνέχεια αὐτὸ τὸ κήρυγμα θὰ μεταδιδόταν καὶ στὸν εἰδωλολατρικὸ κόσμο, δηλαδή σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. Αὐτὴν τὴν μία καὶ μοναδικὴ φορά ἐξόδου Του ἀπ' τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας ὁ Χριστὸς συναντήθηκε μὲ μία γυναίκα, τὴν ὁποία ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ὀνομάζει «Χαναναία». Ἦταν δηλαδή εἰδωλολάτρισσα καὶ ἀνῆκε στὸν ἐχθρικὸ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους λαό, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε στὴν Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ λαοῦ τῶν Ἑβραίων σὲ αὐτήν. Μὲ τὸ ταξίδι αὐτὸ στὸ ἐξωτερικὸ ὁ Χριστὸς ἐπιθυμοῦσε νὰ δώσει ἓνα μάθημα πίστεως καὶ ταπεινώσεως στοὺς συμπατριῶτες Του ἀπὸ μία γυναίκα εἰδωλολάτρισσα, ἀπ' τὴν ὁποία κανένας Ἰσραηλῆτης ἀσφαλῶς δὲν περίμενε ποτὲ νὰ λάβει ἓνα τέτοιο μάθημα.

Ὅπως ἀκούσαμε σήμερα στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Χριστὸς ἐπέδειξε μία πρωτοφανῆ καὶ ἀνεξήγητη σκληρότητα ἀπέναντι στὴν γυναίκα αὐτή, ἀλλὰ καὶ ἀδιαφορία ἀπέναντι στὴν θερμὴ παράκλησή της νὰ θεραπεύσει τὴν θυγατέρα της ἀπὸ μιὰ σοβαρὴ ἀρρώστεια. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ συμπεριφορὰ αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ δὲν ἐκφράζει τὶς πραγματικὲς διαθέσεις Του ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους, δηλαδή τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐσπλαγχνία Του πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως. Ὡστόσο, γιὰ νὰ καταλάβουμε ποιὲς ἦταν οἱ πραγματικὲς Του προθέσεις καὶ τί κρυβόταν πίσω ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀπότομη καὶ σκληρὴ συμπεριφορὰ, χρειάζεται νὰ δοῦμε μὲ συντομία τί εἶχε προηγηθεῖ λίγο πρὶν ἐπισκεφθεῖ τὴν περιοχή τοῦ νοτίου Λιβάνου.

Ἡ ἀπιστία τῶν κατοίκων τῆς Ναζαρέτ, τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος Του, τὸν ἐμπόδισε νὰ πραγματοποιήσει σ' αὐτὴν περισσότερα θαύματα. Ἀλλὰ καὶ στὶς ἄλλες πόλεις τῆς Γαλιλαίας συναντοῦσε ἀρκετὲς φορὲς παρόμοια ἀρνητικὴ συμπεριφορὰ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐκφράσει τὸ ἔντονο παράπονό Του: «Ἄν γίνονταν στὴν Τύρο καὶ τὴν Σιδώνα ὅσα θαύματα

ἔγιναν σὲ σᾶς, οἱ κάτοικοί τους θὰ εἶχαν μετανοήσει ἀπὸ καιρό... Γι' αὐτὸ σᾶς βεβαιώνω πὼς ὁ Θεὸς θὰ δείξει μεγαλύτερη ἐπιείκεια τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως γιὰ τὴν Τύρο καὶ τὴν Σιδῶνα παρὰ γιὰ σᾶς». Τὴν ἀφορμὴ ὅμως γιὰ τὴν ἐπίσκεψη στὴν περιοχὴ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν πόλεων ἔδωσε μία διαφωνία τοῦ Χριστοῦ μὲ τοὺς Φαρισαίους. Ἡ ὁμάδα τῶν φαρισαίων κατηγόρησε τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ὅτι δὲν ἔπλεναν τὰ χέρια τους ὅπως ἦταν καθορισμένο ἀπὸ ἕνα θρησκευτικὸ ἔθιμο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁ Χριστὸς ἀπάντησε ὅτι αὐτὲς οἱ λεπτομέρειες δὲν ἔχουν ἰδιαίτερη σημασία. Ὁ Θεὸς ἀναζητεῖ τὴν καθαρότητα μέσα στὴν καρδιά, δηλαδὴ στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐξωτερικὴ καθαρὴ τὸ σώματος καὶ τῶν εἰσερχομένων σὲ αὐτὸ τροφῶν δὲν ἔχει καμιά ἀξία μπροστὰ στὸν Θεό. Οἱ φαρισαῖοι ὅμως ἐπέβαλλαν τὶς διατάξεις αὐτὲς στὸν ἀπλὸ λαό. Ἡ ἔννοια τῆς καθαρότητος καὶ τῆς ἀκαθαρσίας τοῦ σώματος καὶ τῶν τροφῶν τοὺς ὑπενθύμιζε τὴν ἀνωτερότητα τοῦ δικοῦ τους λαοῦ ἀπέναντι στοὺς ἄλλους. Γιὰ νὰ διαφυλάξουν αὐτὴν τὴν ἀνωτερότητα, ἔπρεπε νὰ ἀποφεύγουν μὲ κάθε τρόπο τὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔδειχνε ἕνα ἐντελῶς διαφορετικὸ τρόπο ὑγιοῦς καὶ ἰσορροπημένης σχέσεως μὲ τὸν Θεό. Δίδασκε ὅτι ὅλες αὐτὲς οἱ τυπικὲς διατάξεις δὲν ἔχουν ἰδιαίτερη σημασία. Ὑπεγράμμισε στοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς ἀκροατὲς Του ὅτι ὅποιος ἔχει καθαρὴ καρδιά, αὐτὸς μόνον ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ καλλιεργήσει σωστὴ σχέση μὲ τὸν Θεό.

Μία τέτοια διδασκαλία ἀνοίγε νέους ὀρίζοντες καὶ προοπτικὲς, ἀλλὰ γιὰ τοὺς φαρισαίους ἀποτελοῦσε ἀπειλή. Αἰσθάνονταν ὅτι κινδύνευε ἡ θέση τους καὶ ἡ ἐξουσία τους μέσα στὴν ἰουδαϊκὴ κοινωνία, ἐπειδὴ οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι θὰ ἔπαυαν νὰ τοὺς σέβονται καὶ νὰ τοὺς ἀκολουθοῦν μὲ τυφλὴ ἀφοσίωση. Ἀλλὰ καὶ οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ δυσκολεύονταν νὰ καταλάβουν τί ἀκριβῶς ἐννοοῦσε ὁ Διδάσκαλός τους. Γι' αὐτὸ τοὺς μεταφέρει στὴν ξένη χώρα. Ἐκεῖ ἐμφανίζεται ἡ ἄγνωστη γυναίκα, ἡ ὁποία ὑποβάλλει τὸ αἶτημα γιὰ θεραπεία τῆς θυγατέρας της ἀπ' τὴν ἀρρώστεια. Ὁ Χριστὸς συμπεριφέρεται ἀπέναντι σ' αὐτὴν μὲ σκληρότητα καὶ ἀδιαφορία, ὅπως ἀκριβῶς οἱ φαρισαῖοι περιφρονοῦσαν ὅλους τοὺς ἄλλοθνηεῖς καὶ ἄλλοθρήσκους. Οἱ μαθητὲς λαμβάνουν ἀπ' τὴν γυναίκα αὐτὴ πολλὰ μαθήματα γιὰ πολλὰς ἀρετὲς. Δὲν φαντάζονταν ὅτι εἶναι δυνατόν σὲ μία ἀλλοδαπὴ καὶ ἀλλόθρησκη γυναίκα θὰ ἦταν δυνατόν νὰ ὑπάρχουν τέτοιες ἀρετὲς: ἡ πίστη, ἡ ταπεινὴ ἢ ὑπομονή, ἡ θερμὴ προσευχή. Τόσες καὶ τέτοιες ἀρετὲς δὲν ὑπῆρχαν στοὺς φαρισαίους καὶ στοὺς ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς καλλιεργοῦσαν στοὺς ἑαυτοὺς τους τὴν ψευδαίσθηση ὅτι ἦσαν καλύτεροι ἀπ' τοὺς ἄλλους.

Καὶ σὲ μᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργηθεῖ μιὰ τέτοια ψευδαίσθηση. Καὶ σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο, ἐάν ἐρχόμαστε στὴν ἐκκλησία καὶ τηροῦμε ὀρισμένους θρησκευτικὲς συνήθειες γιὰ πολλὰ χρόνια. Καὶ σὲ συλλογικὸ ἐπίπεδο, ὅταν σκεφθοῦμε ὅτι εἴμαστε Ἕλληνες καὶ ἔχουμε κληρονομήσει ἀπ' τοὺς προγόνους μας τὴν Χριστιανικὴ Πίστη. Δὲν εἴμαστε δυστυχῶς, ὅπως θὰ ἔπρεπε, ἡ φωτεινὴ ἐξαιρέση στὴν παρηκμασμένη ἀνθρωπότητα

καὶ στὴν γηρασμένη Εὐρώπη. Στὸ παρελθὸν καλλιεργούσαμε μία ὑπερβολικὴ καύχηση γιὰ τὸ ἔθνος μας καὶ γιὰ τὴν συνεισφορά του στὴν διάδοση τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Εἴχαμε λησμονήσει ὅμως ὅτι δὲν ὑπάρχει Ὁρθοδοξία χωρὶς ὀρθοπραξία. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Χριστοῦ, ἡ νοσοτροπία τῶν συμπατριωτῶν Του καὶ οἱ ἀρετὲς τῆς Χαναanaίας ἅς μᾶς προβληματίσουν καὶ ἅς μᾶς διδάξουν!

π. Ν.Η.

[dkpdf-button]